

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

46

Vragen van de leden **Plasterk** en **Spekman** (beiden PvdA) aan de minister van Financiën over *het online aanbieden van woekereningen door een Fins bedrijf dat zich aan Nederlands toezicht en consumenten bescherming probeert te onttrekken* (ingezonden 7 september 2010).

Antwoord van minister **De Jager** (Financiën) (ontvangen 27 september 2010).

Vraag 1

Kent u de websites www.reddingsgeld.com, www.instantlening.com, www.vliegendgeld.com, www.beetjemeer.com, www.ex.extraatje.com en www.spoedgeld.com?

Antwoord 1

Ja. Het opereren van deze en andere aanbieders van zogenaamd flitskrediet op de Nederlandse markt is mij bekend.

Vraag 2, 3

Is het u bekend dat tenminste één van deze websites adverteert met de teksten «Lenen zonder BKR-controle» en «Al in 10 minuten op je rekening. Leen nu!»?

Is het waar dat de leningen die deze websites aanbieden niet vallen onder de Wet financieel toezicht en de Wet op het consumentenkrediet, zoals artikel 2.2 van de leningvoorwaarden van elk van deze websites stelt? Zo ja, wordt dat veroorzaakt door het gegeven dat deze websites «behandelingskosten» in rekening brengen in plaats van rente?

Antwoord 2, 3

Deze en andere flitskredietaanbieders bieden doorgaans alleen kredieten aan met een looptijd van ongeveer een maand. Deze kredieten vallen op dit moment nog niet onder de Wet op het financieel toezicht en de Wet op het consumentenkrediet, aangezien daarin kredieten met een looptijd van korter dan drie maanden worden uitgezonderd. Daardoor is een toets bij de stichting Bureau Kredietregistratie niet verplicht en gelden de reclameregels (zoals dat bij kredieten niet mag worden geadverteerd met het «gemakkelijk» verkrijgen van het krediet) niet voor deze kredieten. Alleen een looptijd korter dan drie maanden is relevant voor de huidige uitzondering in de Wet op het financieel toezicht. Hoe de kosten die samenhangen met het krediet worden genoemd is niet relevant. Of de kosten rente, behandelkosten of bijvoorbeeld voorrijkosten worden genoemd, doet niet ter zake voor het onder financieel

toezicht vallen van het krediet. Zodra meer dan onbetekenende kosten (onder welke naam dan ook) worden gerekend, is na inwerkingtreding van de wet sprake van een krediet dat onder financieel toezicht valt. Dit lijkt bij de genoemde websites zeker het geval.

Na inwerkingtreding van het wetsvoorstel ter implementatie van de richtlijn consumentenkrediet (kamerstukken 32 339) vallen flitskredieten en alle andere kredieten met een looptijd korter dan drie maanden waarbij meer dan onbetekenende kosten worden gerekend wél onder financieel toezicht. Dat betekent onder andere dat de in vraag 2 aangeduide advertentieteksten dan niet meer zijn toegestaan bij deze kredieten. De richtlijn had 11 juni jl. geïmplementeerd moeten zijn. Helaas is deze datum door vertraging in verschillende fasen van het wetgevingstraject niet gehaald. Het wetsvoorstel ter implementatie van de richtlijn consumentenkrediet is op 15 maart 2010 ingediend bij uw Kamer. De vaste commissie voor Justitie heeft op 27 april 2010 haar verslag uitgebracht. De nota naar aanleiding van het verslag is op 18 mei 2010 uitgebracht. Vervolgens heeft de vaste commissie voor Justitie het wetsvoorstel aangemeld voor plenaire behandeling in uw Kamer. Ik hoop dat de plenaire behandeling op korte termijn kan plaatsvinden. Zodra de Tweede Kamer met het wetsvoorstel heeft ingestemd, kan het wetsvoorstel door de Eerste Kamer worden behandeld en, indien deze daarmee ook instemt, in werking treden.

Vraag 4

Is het waar dat al deze websites worden geëxploiteerd door het bedrijf DVB Investment Oy dat gevestigd is in Finland?

Antwoord 4

De genoemde websites worden inderdaad geëxploiteerd door dit bedrijf. Overigens moet een in Finland gevestigd bedrijf dat kredieten aanbiedt en zich daarbij duidelijk richt op een Nederlands publiek, zich – net als in Nederland gevestigde aanbieders – houden aan de toepasselijke bepalingen van de Wet op het financieel toezicht (zoals kredietwaardigheidstoetsing en reclameregels). De aangeboden kredieten vallen dus onder financieel toezicht zodra het wetsvoorstel ter implementatie van de richtlijn consumentenkrediet in werking treedt.

Vraag 5

Is het waar dat, indien de implementatie van de Europese richtlijn inzake kredietovereenkomsten voor consumenten is aangenomen en in werking treedt (Kamerstukken 32 339), deze websites geen vergoeding meer mogen vragen die hoger is dan het equivalent van een effectieve jaarrente van 15%?

Antwoord 5

Nadat het genoemde wetsvoorstel ter implementatie van de richtlijn consumentenkrediet in werking is getreden, vallen dergelijke kredieten inderdaad onder financieel toezicht. Ook wordt dan de maximum kredietvergoeding van 12% plus marktrente per jaar (op dit moment dus inderdaad de genoemde 15% in totaal) van toepassing. Overigens is de maximering van de jaarlijkse kredietvergoeding geen onderdeel van genoemde richtlijn, maar laat de richtlijn de lidstaten ruimte om een maximering voor de kredietvergoeding te handhaven of in te voeren. Nederland kent al een dergelijke maximering. Deze maximering zal ook worden toegepast op kredieten met een looptijd korter dan drie maanden.

Vraag 6

Is het mogelijk, vooruitlopend op het aannemen van het wetsvoorstel, het aanbod van leningen zoals op deze websites plaatsvindt, te verbieden? Zo nee, is het mogelijk op basis van andere wetgeving in te grijpen, bijvoorbeeld omdat sprake kan zijn van oneerlijke handelspraktijken wanneer een lening van 50 euro voor 28 dagen 62,90 euro kost, wat in termen van rente een percentage van meer dan 125 procent betekent?

Antwoord 6

De Stichting Autoriteit Financiële Markten heeft de aanbieders van flitskrediet in april 2010 reeds geattendeerd op de regels die voor hen gaan gelden zodra het wetsvoorstel ter implementatie van de richtlijn consumentenkrediet in

werking treedt. Ook heeft de AFM, aangezien de implementatie van de richtlijn is vertraagd, deze aanbieders gewezen op afdeling 3.3A van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek waarin is bepaald dat een handelaar die oneerlijke handelspraktijken verricht, onrechtmatig handelt. Van oneerlijke handelspraktijken is bijvoorbeeld sprake wanneer een handelaar misleidende verkooppraktijken hanteert. Dit is onder meer het geval wanneer een aanbieder van krediet niet transparant is over de rente of kosten die verbonden zijn aan het krediet. Specifieke verboden, zoals het niet mogen adverteren met snelheid en gemak, zijn echter onder dit wettelijk regime niet afdwingbaar. Een buitenproportioneel rentepercentage houdt niet per definitie in dat de verkooppraktijk ook misleidend is geweest. Zoals ik in het antwoord op vraag 5 al heb aangegeven, zal na de inwerkingtreding van het wetsvoorstel ter implementatie van de richtlijn consumentenkrediet kunnen worden opgetreden tegen rente/kosten-percentages die boven de maximum kredietvergoeding (van 12% plus marktrente) uitgaan.